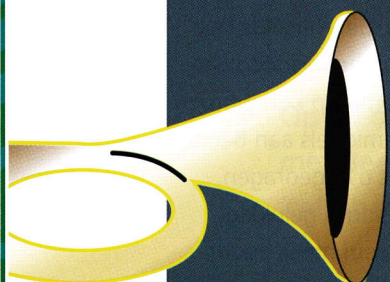

Ack van

EEN TROMPETTIST
VAN WERELDKLASSE

Er zijn mensen die als zij overlijden een schokgolf teweegbrengen in een brede gemeenschap.

Ack van Rooyen was zo'n mens. Tot het laatst bleef hij actief in de muziek. Dat was wonderlijk want welke trompettist speelt nog de sterren van de hemel op zijn negentigste?

door Nol van Bennekom

Foto: Van Laar Trumpets

Wijlen Tony Nolte, leider van de The Skymasters, vertelde mij ooit dat er niet veel oude trompettisten zijn die nog mee kunnen in een orkest. Vaak krijgen ze gebitsproblemen en dan is het meestal gebeurd met je embouchure. Maar Ack van Rooyen ontsprong blijkbaar die dans. Tot op zeer hoge leeftijd was of leek hij een tamelijk fitte man voor wie als trompettist geen zee te hoog was. Maar toch, voor velen

onverwachts, doofde het lichtje. Ack van Rooyen overleed op 18 november 2021, 91 jaar oud. Het was landelijk nieuws in het *Journal* en in de kranten. Facebook ontplofte bijna door de talrijke reacties uit de muziekwereld. Ack speelde al in 1955 in The Ramblers van Theo Uden Masman. Ik weet dat want ik was erbij. Niet als muzikant natuurlijk, maar als toeschouwer

Ack van Rooyen bleef tot op hoge leeftijd spelen (foto: Van Laar Trumpets)

Boven: Als jongen (links) met de flügelhorn

van 15 jaar. Ik zat in de tweede klas van de Aloysius MULO in Hilversum en was op woensdagmiddag vrij. The Ramblers hadden elke twee weken op woensdagmiddag een publieksoptreden voor de Wereldomroep in Ons Gebouw aan de Havenstraat in Hilversum. Het viel in die tijd niet mee om overdag publiek te krijgen tijdens een radio-opname, want iedereen moest werken en de

wederopbouw van Nederland na de Tweede Wereldoorlog was nog niet voltooid. Dus de Wereldomroep was blij dat ik kwam om mee te helpen bij het applaus.

Ack en Jerry

Ack en Gerard van Rooyen, beiden toen dertigers, zaten naast elkaar op de achterste rij, samen met Ado Broodboom en trombonist Marcel Thielemans. Mijn gitaarleraar André van Hall had mij naar The Ramblers gestuurd voor mijn muzikale ontwikkeling. Bij de saxen zaten de broers Kees en Tinus Bruijn en natuurlijk de grappige Wim Poppink. Wat een feest. Gerard, die zich later Jerry noemde, zou helaas embouchureproblemen krijgen en ontwikkelde zich als een zeer getalenteerde arrangeur en orkestleider, o.a. chef-dirigent van het Metropole Orkest en de big band van de West Deutsche Rundfunk. Maar Ack bleef spelen en hoe!

Zijn carrière maakte een enorme groei door. Hij was idolaat van Clifford Brown, de veel te vroeg door een auto-ongeluk overleden Amerikaanse trompettist. Zó hoorde je trompet te spelen, mooi en zuiver, vond Ack. Zijn vertolkingen van *I remember Clifford* in The Sky-masters tijdens het rechtstreeks uitgezonden AVRO-radioprogramma *Swingtime* dropen van diepgemeende emotie.

Buitenland

Hoewel Ack en ook Gerard een klassieke conservatoriumopleiding hadden gehad trekt de jazz beiden meer aan. Het vakmanschap en de mooie

toon van Acks trompetspel wordt niet alleen in Nederland opgemerkt. Ook buitenlandse orkesten lijven Ack van Rooyen gretig in. Zo treedt hij in 1960 toe tot het dansorkest van de Sender Freies Berlin, waar hij tot 1967 blijft.

In dat jaar gaat hij een lang dienstverband aan bij de band van Erwin Lehn in Stuttgart. Die verbintenis duurt wel 11 jaar. Met de German All Stars trekt Ack door Zuid-Amerika en Azië. Ook krijgt hij een vast contract bij het orkest van Peter Herbolzheimer. Telkens als solist, naast sectiemuzikant. In 1979 vragen Gil Evans en Clark Terry hem voor hun Europese tour. Bij het grote publiek, vooral in Duitsland, krijgt Ack van Rooyen grote bekendheid door zijn bugelsolo's in het grote orkest van Bert Kaempfert, die ook op de plaat zijn gezet. Er werden 80.000 exemplaren van verkocht.

Eerbetoon

Maar ook in Nederland zijn er tal van orkesten die aan hem trekken. Hij gaat spelen in het Metropole Orkest, The Sky-mas-

ters, The Netherlands Concert Jazz Band en het Dutch Jazz Orchestra. Tussendoor speelt hij ook nog in Duitsland. Zijn staat van dienst is enorm.

Het wordt dan ook tijd dat hij niet alleen met gages wordt beloond maar ook met onderscheidingen. De Duitse edelman Wolfgang Ernst zu Ysenburg und Büdingen slaat

hem in 2006 tot Ridder van Ronneburg en een jaar later krijgt Ack de Singer Laren Jazz Award. Het zal nog tot 2020 duren voordat hij de (BUMA) Boy Edgarprijs in ontvangst mag nemen.

Ack van Rooyen
in actie
(foto: Van Laar
Trumpets)

Ack heeft veel trompettisten het vak geleerd. Hij doceert jarenlang aan de conservatoria in Hilversum en in Den Haag. Op 84-jarige leeftijd is hij nog solist tijdens een concert van de WDR Big Band in het Duitse Wipperfurth. Als hij vorig jaar negentig jaar wordt viert Ack van Rooyen dat in het Bimhuis met een concert. Tijdens dat optreden wordt Ack benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Met het overlijden van Ack van Rooyen heeft de wereld een fenomeen verloren. Een musicus die een grote stempel heeft gedrukt op de ontwikkeling van de jazzmuziek. Het Nederlands Jazz Archief heeft over Ack een prachtige productie gemaakt in de serie Jazzhelden. Kijk op internet, www.jazzhelden.nl. ■

Nol van Bennekom is musicus, journalist en voorzitter van de Stichting The Ramblers

"Ack bleef spelen en hoe!"